

Daniels bok – nummer ett hundre og fjorten

Den siste generasjon: Avsløringen av Esekiels profetiske oppfyllelse og beseglingen av de 144 000

Jeff Pippenger
2024-03-03

Den generasjonen som var vitne til det tredje vees ankomst den 11. september 2001, er den siste generasjonen i jordens historie. Avsnittet fra Esekiel som stadfester denne sannheten, ble av millerittene forstått som direkte forbundet med lignelsen om de ti jomfruer, og derfor med Habakkuk kapittel to. I den historien var synet i Habakkuk kapittel to, som ikke lenger skulle «dryge», og som ble oppfylt den 22. oktober 1844, et forbilde på den snart kommende søndagsloven i De forente stater. Men Esekiels forutsigelse om synet som ikke lenger skulle bli forlenget, blir fullkomment oppfylt i historien om beseglingen av de hundre og førtifire tusen, som begynte med det tredje vees ankomst den 11. september 2001.

Og Herrens ord kom til meg og lød så: Menneskesønn, hva er dette ordspråket som dere har i Israels land, når dere sier: Dagene drøyer, og hvert syn slår feil? Si derfor til dem: Så sier Herren Gud: Jeg vil gjøre ende på dette ordspråket, og de skal ikke lenger bruke det som et ordspråk i Israel. Men si til dem: Dagene er nær, og oppfyllelsen av hvert syn. For det skal ikke lenger finnes noe tomt syn eller smigrende spådom i Israels hus. For jeg er Herren: Jeg taler, og det ord jeg taler, skal gå i oppfyllelse; det skal ikke lenger drøye. For i deres dager, du gjenstridige hus, vil jeg tale ordet og fullbyrde det, sier Herren Gud. Igjen kom Herrens ord til meg og lød så: Menneskesønn, se, de av Israels hus sier: Synet som han ser, gjelder mange dager fram i tid, og han profeterer om tider som ligger langt borte. Si derfor til dem: Så sier Herren Gud: Ingen av mine ord skal lenger drøye, men det ord som jeg har talt, skal bli fullbyrdet, sier Herren Gud. Esekiel 12:21–28.

Alle profetene taler om de siste dager, og den «fåfengte syn» og den «smigrende spådom» «midt i Israels hus» er det falske siste regn, et budskap om «fred og trygghet», som hevder at «det synet han ser, gjelder mange dager fram i tiden, og han profeterer om tider som ligger langt borte». Dette er Habakkuks «strid», for de som fremsetter det «fåfengte syn», argumenterer mot «det synet han ser». De hevder at «det synet han ser, gjelder mange dager fram i tiden, og han profeterer om tider som ligger langt borte». Budbærerne for budskapet om fred og trygghet hevder: «Dagene drar ut, og hvert syn slår feil,» for forutsa han ikke tross alt 18. juli 2020? Budbærerne for det «fåfengte syn» blir også identifisert av Esekiel i de to første versene i kapitlet.

Herrens ord kom også til meg, og det lød så: Menneskesønn, du bor midt iblant et opprørsk hus, som har øyne å se med, men ikke ser; de har ører å høre med, men ikke hører; for de er et opprørsk hus. Esekiel 12:1, 2.

Profetene er alle enige med hverandre, og de taler alle om de siste dager, og da Kristus i beretningen om Sin tjeneste talte til de ordkløvende jødene, siterte Han Jesaja for å identifisere de ordkløvende jødene som da ble skilt fra Gud, som slike som har øyne til å se, og ser ikke, og ører

til å høre, og hører ikke. Nå som da henvender Esekiel seg til Laodikeisk adventismes spottere, vår tids ordkløvende jøder, som fremsetter et budskap om fred og sikkerhet i opposisjon til budskapet om senregnet. Jesus var styrt av de regler Han la inn i Sitt Ord, så Hans forutsigelser henvender seg også til de siste dager mer spesifikt enn til de dager da Han talte til de ordkløvende jødene.

Derfor taler jeg til dem i lignelser; for seende ser de ikke, og hørende hører de ikke, og heller ikke forstår de. Og på dem blir Esaias' profeti oppfylt, den som sier: Med hørsel skal dere høre og ikke forstå, og seende skal dere se og ikke fatte. For dette folks hjerte er blitt forherdet, og med ørene hører de tungt, og sine øyne har de lukket, for at de ikke på noe tidspunkt skal se med øynene og høre med ørene og forstå med hjertet og omvende seg, så jeg kunne lege dem. Men salige er deres øyne, for de ser, og deres ører, for de hører. For sannelig sier jeg dere: Mange profeter og rettferdige menn har ønsket å se det som dere ser, og har ikke sett det, og å høre det som dere hører, og har ikke hørt det. Matteus 13:13–17.

Fenomenet med et folk som hører, men ikke hører, og ser, men ikke ser, er kjennetegnet på et tidligere gudsfolk som er i ferd med å bli forbigått. Dette profetiske fenomenet er en oppfyllelse av Jesajas profeti om en slik situasjon. Som med alle profetene taler Jesaja, sammen med Kristus, om de siste dager.

I det året da kong Ussia døde, så jeg også Herren sitte på en trone, høy og opphøyet, og slepet av hans kappe fylte templet. Over ham stod serafene; hver av dem hadde seks vinger: med to dekket han sitt ansikt, med to dekket han sine føtter, og med to fløy han. Og den ene ropte til den andre og sa: Hellig, hellig, hellig er hærskares Herre; hele jorden er full av hans herlighet. Og dørstolpene skalv ved røsten av ham som ropte, og huset ble fylt med røyk. Da sa jeg: Ve meg! for jeg er fortapt; for jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et folk med urene lepper; for mine øyne har sett Kongen, hærskares Herre. Da fløy en av serafene til meg, og i sin hånd hadde han en glødende kullbit, som han hadde tatt med tangen fra alteret. Og han rørte ved min munn med den og sa: Se, dette har rørt ved dine lepper; din misgjerning er tatt bort, og din synd er sonet. Så hørte jeg Herrens røst, som sa: Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå for oss? Da sa jeg: Se, her er jeg; send meg. Og han sa: Gå og si til dette folk: Hør og hør, men forstå ikke; se og se, men skjønn ikke. Gjør dette folks hjerte fett, gjør deres ører tunge, og lukk deres øyne, for at de ikke skal se med sine øyne og høre med sine ører og forstå med sitt hjerte og omvende seg og bli helbredet. Jesaja 6:1–10.

Jesaja, Esekiel og Kristus representerer alle dem som blir beseget i de siste dager, under senregnet, når det sanne og det falske budskapet om senregnet blir drøftet, til oppfyllelse av Habakkuk kapittel to. Ifølge Jesus er de rettferdige i den tidsperioden da dette oppfylles, i stand til å «se» lignelsene, noe som er et symbol på profeti. De «vise» forstår senregnets profetiske budskap, men de som er representert ved de kverulerende jødene, verken ser eller hører, og ifølge Esekiel fremfører de et budskap om fred og trygghet ved å hevde at oppfyllelsen av forutsigelsene ligger langt fremme i framtiden. De benekter ikke forutsigelsene; de kverulerende jødene gav sin tilslutning med leppene til forutsigelsen om den kommende Messias; men de plasserte ganske enkelt begivenheten langt inn i framtiden. Likevel uttalte Jesus en velsignelse over dem som ville «se» sin tids profetiske budskap.

På Kristi tid var det budskapet som kom ved Hans dåp, da Den Hellige Ånd steg ned. Den Hellige Ånds nedstigning ved Hans dåp var et forbilde på nedstigningen av engelen i Åpenbaringen 10 den 11. august 1840. Den guddommelige nedstigningen i hver av disse historiene markerte ankomsten av sannheten for denne tid i den tidsalder, for Jesus var det budskapet om Hans død og oppstandelse, slik det er fremstilt ved Hans dåp. For millerittene var det budskapet om islam i det første og det andre ve, som stadfestet tidprofetiens prøvende budskap. Begge disse historiene er på linje med ankomsten av den prøvende budskapet om det sene regn den 11. september 2001. Dette er grunnen til at søster White nedtegner følgende:

«Alle budskapene som ble gitt fra 1840 til 1844, skal nå gjøres virkningsfulle, for det er mange mennesker som har mistet retningen. Budskapene skal gå til alle menighetene.

«Kristus sa: ‘Salige er deres øyne, fordi de ser, og deres ører, fordi de hører. For sannelig sier jeg dere: Mange profeter og rettferdige menn har ønsket å se det som dere ser, og har ikke sett det, og å høre det som dere hører, og har ikke hørt det’ [Matteus 13:16, 17]. Salige er de øyne som så det som ble sett i 1843 og 1844.»

«Budskapet ble gitt. Og det bør ikke være noen forsinkelse med å gjenta budskapet, for tidens tegn går i oppfyllelse; avslutningsverket må utføres. Et stort verk vil bli utført på kort tid. Et budskap vil snart bli gitt etter Guds bestemmelse, som vil tilta til et høyt rop. Da skal Daniel stå fram på sin lodd, for å avlegge sitt vitnesbyrd.

«Oppmerksomheten i våre menigheter må vekkes. Vi står ved grensen til den største begivenhet i verdenshistorien, og Satan må ikke få makt over Guds folk, så han får dem til å sove videre. Pavemakten vil tre frem i sin styrke. Alle må nå våkne og granske Skriftene, for Gud vil kunngjøre for sine trofaste hva som skal skje i den siste tid. Herrens ord skal komme til hans folk med kraft....»

«Dette er det som er blitt framstilt for meg—at vi sover og ikke kjenner tiden for vårt gjestebud. Men hvis vi ydmyker oss for Gud og søker Ham av hele hjertet, skal Han la seg finne av oss.» Manuscript Releases, bind 21, 436–438.

Budskapet som er blitt forbildelig framstilt ved sannhet for vår tid-budskapet om Messias i Kristi historie, og sannhet for vår tid-budskapet fra 1840 til 1844, peker fram mot de siste dager, når millerittbudskapet blir gjentatt. De som i de framstilte historiene er representert som ute av stand til å «se og høre», «kjenner ikke sin besøkelsestid». Når Jesaja framstiller den første henvisningen til budbærerene for den falske budskapet om det sene regn, som ser, men ikke ser, angir han tidspunktet da denne perioden begynner, den perioden som Søster White sa var «et budskap etter Guds bestemmelse som vil svulme opp til et høyt rop». «Guds bestemmelse» representerer et bestemt tidspunkt da budskapet ville komme, og i vers tre i Jesaja kapittel seks angir Jesaja nettopp dette tidspunktet.

Og den ene ropte til den andre og sa: Hellig, hellig, hellig er Herren, herskarenes Gud; hele jorden er full av hans herlighet. Jesaja 6:3.

Søster White fastslår at når englene roper til hverandre: «Hellig, hellig, hellig» i avsnittet der Jesaja fremstiller dem som har øyne som ser, men ikke ser, oppfylles dette den 11. september 2001.

«Når de [englene] ser inn i fremtiden, da hele jorden skal fylles med Hans herlighet, gjentas den triumferende lovsangen fra den ene til den andre i melodisk sang: 'Hellig, hellig, hellig, er Herren, hærskaenes Gud.' De er fullt tilfredse med å herliggjøre Gud; og i Hans nærvær, under Hans godkjennende smiles åsyn, ønsker de intet mer. I å bære Hans bilde, i å utføre Hans tjeneste og tilbe Ham, er deres høyeste ambisjon fullt ut nådd.» Review and Herald, 22. desember 1896.

Den 11. september 2001 begynte beseglingen av de hundre og førtifire tusen, og sildigregnet begynte å dryppe, og Habakkuks strid begynte idet lignelsen om de ti jomfruer ble gjentatt. På det tidspunkt fikk Ezeiels profeti sin fullkomne oppfyllelse. Det profetiske Ord skal ikke lenger drøye, og den generasjon som var vitne til 11. september 2001, er planeten jordens siste generasjon, for synet ved adventismens ende kunngjør nådetidens avslutning ved Kristi annet komme. Et annet vitne om dette finnes i Lukasevangeliet, kapittel tjueen.

Sannelig sier jeg dere: Denne slekt skal slett ikke forgå før alt er skjedd. Himmell og jord skal forgå, men mine ord skal slett ikke forgå. Lukas 21:32, 33.

I Lukas kapittel tjueén identifiserer Jesus den siste generasjonen i jordens historie. Han har nettopp gitt en oversikt over en fremadskridende historie fra Jerusalems ødeleggelse i år 70, helt frem til millerittisk historie. Deretter trer Han ut av fortellingen om den direkte identifikasjonen av profetisk historie og fremsetter en lignelse som ganske enkelt gjentar og utdyper den profetiske historien Han presenterte. Slik gav Han to indre vitner til den samme fortellingen, og Han avsluttet med å identifisere at den «generasjon» som var vitne til disse hendelsene, skulle leve inntil Hans gjenkomst, og dermed i sammenhengen identifiserte den generasjon som er representert ved de hundre og førtifire tusen.

Historien om beseglingen av de ett hundre og førtifire tusen er den siste generasjonen, og de smaker ikke døden, selv om de lever i den tid da himmell og jord forgår.

Men Herrens dag skal komme som en tyv om natten; på den dagen skal himlene forgå med et stort brak, og elementene skal oppløses i brennende hete, og jorden og verkene som er på den, skal bli oppbrent. Når da alt dette skal gå i oppløsning, hvorledes bør dere da ikke ferdes i hellig liv og gudsfrykt, mens dere venter på og fremskynder Guds dags komme, da himlene skal oppløses i brann, og elementene smelte i brennende hete? 2 Peter 3:10–12.

Kristi annet komme ble framstilt ved Kristi forklarelse.

«Moses på forklarelsens berg var et vitne om Kristi seier over synd og død. Han representerte dem som skal komme frem av graven ved de rettferdiges oppstandelse. Elia, som var blitt tatt opp til himmelen uten å se døden, representerte dem som skal leve på jorden ved Kristi annet komme, og som skal bli «forvandlet, i et nu, i et øyeblikk, ved den siste basun;» når «dette dødelige må ikle seg udødelighet,» og «dette forgjengelige må ikle seg uforgjengelighet.» 1 Korinterne 15:51–53. Jesus var kledd i himmelens lys, slik han skal åpenbare seg når han

kommer «annen gang, uten synd til frelse.» For han skal komme «i sin Fars herlighet med de hellige engler.» Hebreerne 9:28; Markus 8:38. Frelserens løfte til disiplene var nå oppfylt. På berget ble det fremtidige herlighetens rike fremstilt i miniatyr, — Kristus kongen, Moses som representant for de oppstandne hellige, og Elia for dem som er blitt forvandlet.» Alfa og Omega, 421.

Elia, som ikke døde, representerer de hundre og førtifire tusen som ikke dør, og Moses representerer dem som dør. I de siste dager er disse to klassene framstilt i Åpenbaringen kapittel sju, som de hundre og førtifire tusen og den store skare. Når det femte segl åpnes i Åpenbaringen kapittel seks, blir de som ble myrdet av pavedømmet under den mørke middelalder, gitt hvite kjortler.

«‘Og da han åpnet det femte segl, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt drept for Guds ords skyld og for det vitnesbyrd de holdt fast ved; og de ropte med høy røst og sa: Hvor lenge, Herre, du Hellige og Sanne, vil du vente med å dømme og hevne vårt blod på dem som bor på jorden? Og det ble gitt hver og en av dem hvite klær [De ble erklært rene og hellige]; og det ble sagt til dem at de skulle hvile ennå en liten stund, inntil også deres medtjenere og deres brødre, som skulle bli drept slik som de var blitt, var blitt fulltallige’ [Åpenbaringen 6:9–11]. Her ble det fremstilt for Johannes scener som ikke var en virkelighet da, men det som skulle bli i en fremtidig tidsperiode.» Manuscript Releases, bind 20, 197.

Martyrene spør når Gud vil hevne deres mord. En martyr hadde Jesu tro før han ble drept, for det var åpenbaringen av nettopp denne tro som fikk pavedømmet til å myrde ham. Hvite klær representerer Kristi rettferdighet, men de hvite klær som ble gitt til disse sjeler som var blitt myrdet, ble gitt dem etter deres martyrdød. Klærne er et symbol på martyriet, ikke bare på Kristi rettferdighet. En martyr har Kristi rettferdighets kledning før han blir drept. Den store skare i Åpenbaringen syv får gitt hvite klær og representerer således dem som dør under det kommende søndagslovens blodbad. Slik blir de hundre og førtifire tusen representert ved Elia, og de trofaste som dør i Herren ved Moses på forklarelsens berg.

De hundre og førtifire tusen er den generasjon som ikke dør, og de er den generasjon Kristus viser til, som er i live når himmel og jord forgår i Lukas, kapittel tjueen.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Abels drap var det første eksempel på det fiendskap som Gud hadde erklært skulle eksistere mellom slangen og kvinnens ætt — mellom Satan og hans undersåtter og Kristus og Hans etterfølgere. Ved menneskets synd hadde Satan fått herredømme over menneskeslekten, men Kristus ville gjøre det mulig for dem å kaste av hans åk. Når en sjel ved troen på Guds Lam gir avkall på syndens tjeneste, opptennes Satans vrede. Abels hellige liv vitnet mot Satans påstand om at det er umulig for mennesket å holde Guds lov. Da Kain, drevet av den ondes ånd, så at han ikke kunne beherske Abel, ble han så fylt av raseri at han tok hans liv. Og hvor enn det finnes noen som vil stå fram til forsvar for Guds lovs rettferdighet, vil den samme ånd bli åpenbart mot dem. Det er den ånd som gjennom alle tider har reist bålet og tent flammene for Kristi disipler. Men grusomhetene som hoper seg opp over Jesu etterfølger, er tilskyndet av Satan og hans hærskarer fordi de ikke kan tvinge ham til å underordne seg deres herredømme.

Det er vreden hos en beseiret fiende. Hver av Jesu martyrer har dødd som en seierherre. Profeten sier: «De seiret over ham [*den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan'] ved Lammets blod og ved sitt vitnesbyrds ord; og de hadde ikke sitt liv kjærte like til døden.» Åpenbaringen 12:11, 9.» Patriarker og profeter, 77.